
Έγγραφο συνόδου

B9-0041/2020

10.1.2020

ΠΡΟΤΑΣΗ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ

εν συνέχεια δήλωσης της Επιτροπής

σύμφωνα με το άρθρο 132 παράγραφος 2 του Κανονισμού

σχετικά με την Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία
(2019/2956(RSP))

Alexandr Vondra, Anna Zalewska
εξ ονόματος της Ομάδας ECR

**Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με την Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία
(2019/2956(RSP))**

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής, της 11ης Δεκεμβρίου 2019, με τίτλο «Η Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία» (COM(2019)0640), και το παράρτημά της,
- έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2019,
- έχοντας υπόψη την ειδική έκθεση της διακυβερνητικής επιτροπής για την κλιματική αλλαγή (IPCC) με τίτλο «Υπερθέρμανση του πλανήτη κατά 1,5°C», την 5η έκθεση αξιολόγησής της (AR5) και τη συγκεφαλαιωτική έκθεσή της, την ειδική έκθεσή της για την κλιματική αλλαγή και τη γη, καθώς και την ειδική έκθεσή της για τους ωκεανούς και την κρυόσφαιρα σε ένα μεταβαλλόμενο κλίμα,
- έχοντας υπόψη την τεράστια απειλή της απώλειας της βιοποικιλότητας που περιγράφεται στην γενική έκθεση αξιολόγησης σχετικά με τη βιοποικιλότητα και τις υπηρεσίες οικοσυστήματος, της διακυβερνητικής πλατφόρμας επιστήμης-πολιτικής για τη βιοποικιλότητα και τις υπηρεσίες οικοσυστήματος (IPBES), της 31ης Μαΐου 2019,
- έχοντας υπόψη τη Συμφωνία του Παρισιού (απόφαση 1/CP.21), την 21η Διάσκεψη των μερών (COP21) της σύμβασης πλαισίου των Ηνωμένων Εθνών για την κλιματική αλλαγή (UNFCCC), και την 11η Διάσκεψη των μερών που λογίζεται ως Σύνοδος των μερών του Πρωτοκόλλου του Κιότο (CMP11), η οποία πραγματοποιήθηκε στο Παρίσι (Γαλλία) από τις 30 Νοεμβρίου έως τις 11 Δεκεμβρίου 2015,
- έχοντας υπόψη την 24η Διάσκεψη των μερών της UNFCCC (COP24), τη 14η Σύνοδο των μερών του Πρωτοκόλλου του Κιότο (CMP14), και το τρίτο μέρος της πρώτης Διάσκεψης των μερών που λογίζεται ως Σύνοδος των μερών της Συμφωνίας του Παρισιού (CMA1.3), η οποία πραγματοποιήθηκε στο Κατοβίτσε (Πολωνία) από τις 2 έως τις 14 Δεκεμβρίου 2018, καθώς και την 25η Διάσκεψη των μερών της UNFCCC (COP25), τη 15η Σύνοδο των μερών του Πρωτοκόλλου του Κιότο (CMP15), και τη δεύτερη Διάσκεψη των μερών που λογίζεται ως Σύνοδος των μερών της Συμφωνίας του Παρισιού (CMA2), η οποία πραγματοποιήθηκε στη Μαδρίτη (Ισπανία) από τις 2 έως τις 15 Δεκεμβρίου 2019,
- έχοντας υπόψη την Ατζέντα του 2030 των Ηνωμένων Εθνών για τη βιώσιμη ανάπτυξη και τους στόχους βιώσιμης ανάπτυξης (ΣΒΑ),
- έχοντας υπόψη τη δήλωση της Σιλεσίας σχετικά με την αλληλεγγύη και τη δίκαιη μετάβαση, η οποία υπογράφηκε κατά την έναρξη της COP24,
- έχοντας υπόψη την έκθεση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Περιβάλλοντος (ΕΟΠ), της 4ης Δεκεμβρίου 2019, με τίτλο «Ευρωπαϊκό περιβάλλον — Κατάσταση και προοπτικές

το 2020: γνώση για τη μετάβαση σε μια βιώσιμη Ευρώπη»,

- έχοντας υπόψη την ανεξάρτητη επιστημονική έκθεση της ομάδας κύριων επιστημονικών συμβούλων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 24ης Σεπτεμβρίου 2019, με τίτλο «Scientific Advice to European Policy in a Complex World» (Επιστημονικές συμβουλές σχετικά με την ευρωπαϊκή πολιτική σε έναν πολύπλοκο κόσμο) (επιστημονική γνωμοδότηση αριθ. 7),
- έχοντας υπόψη το άρθρο 132 παράγραφος 2 του Κανονισμού του,
- A. λαμβάνοντας υπόψη ότι, σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 1 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ), «το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο παρέχει στην Ένωση την αναγκαία για την ανάπτυξή της ώθηση και καθορίζει τους γενικούς της πολιτικούς προσανατολισμούς και προτεραιότητες»·
- B. λαμβάνοντας υπόψη ότι, τον Οκτώβριο του 2014, τα κράτη μέλη ενέκριναν ομόφωνα τους κλιματικούς και ενεργειακούς στόχους της ΕΕ για μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου κατά τουλάχιστον 40 % έως το 2030, σε σύγκριση με το 1990, για αύξηση του μεριδίου των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας σε τουλάχιστον 32 % και για βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης κατά τουλάχιστον 32,5 %·
- Γ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η Επιτροπή παρουσίασε την Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία στις 11 Δεκεμβρίου 2019 και καθόρισε τους βασικούς πολιτικούς στόχους και σκοπούς της ΕΕ πριν το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο καταλήξει σε συναίνεση σχετικά με τον στόχο της κλιματικής ουδετερότητας·
- Δ. λαμβάνοντας υπόψη ότι είναι σημαντικό η ΕΕ να ενεργεί με ενιαίο και συναινετικό τρόπο, όταν προσπαθεί να επιτύχει τους στόχους της για το κλίμα, και να συνεκτιμά πλήρως τους προβληματισμούς των κρατών μελών χαμηλού εισοδήματος που εξακολουθούν να εξαρτώνται από τα ορυκτά καύσιμα·
- Ε. λαμβάνοντας υπόψη ότι στην Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία καθορίζονται στόχοι και ένας οδικός χάρτης, ώστε η ΕΕ να καταστεί η πρώτη περιφέρεια που θα επιτύχει την κλιματική ουδετερότητα έως το 2050, δηλαδή νωρίτερα από ό,τι προβλέπει το χρονοδιάγραμμα της Συμφωνίας του Παρισιού για τη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου·
- ΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι ο ΕΟΠ εκτιμά ότι οι υφιστάμενες δεσμεύσεις των κρατών μελών για μείωση των εκπομπών έως το 2030 θα οδηγήσουν σε μείωση των εκπομπών κατά 36 %, ποσοστό που υπολείπεται ωστόσο του στόχου μείωσης κατά 40 %· λαμβάνοντας υπόψη ότι με την αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου από την ΕΕ το ποσοστό αυτό θα μειωθεί σε λιγότερο από 34 %· λαμβάνοντας υπόψη ότι, υπό τις συνθήκες αυτές, η επίτευξη του στόχου μείωσης κατά 50 % ή περισσότερο μοιάζει μάλλον απίθανη, θα απαιτήσει δε ένα άνευ προηγουμένου επίπεδο επενδύσεων·
- Ζ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η επίτευξη της κλιματικής ουδετερότητας συνεπάγεται ουσιαστική οικονομική διαφοροποίηση και μετασχηματισμό, καθώς και σημαντικές αλλαγές στα επιχειρηματικά μοντέλα και την εγχώρια χάραξη πολιτικής· λαμβάνοντας υπόψη ότι, ως εκ τούτου, θα δημιουργηθούν νέες ευκαιρίες, αλλά και σημαντικές κοινωνικοοικονομικές προκλήσεις, σε πολλές περιφέρειες και βιομηχανικούς κλάδους·

- H. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι συνέπειες αυτές θα είναι άνισα κατανομημένες στην ΕΕ, δημιουργώντας με τον τρόπο αυτό νικητές και ηττημένους· λαμβάνοντας υπόψη ότι αυτό δικαιολογεί την ανάγκη να θεσπιστούν ένα ισχυρό και ολοκληρωμένο Ταμείο Δίκαιης Μετάβασης και ένας μηχανισμός στήριξης, που θα διασφαλίσουν ότι «κανείς δεν θα μένει στο περιθώριο»·
- Θ. λαμβάνοντας υπόψη ότι τα αποτελέσματα της COP25 απέδειξαν ότι εξακολουθούν να υπάρχουν πολλές προκλήσεις που χρήζουν παγκόσμιας αντιμετώπισης, προκειμένου η Συμφωνία του Παρισιού να μπορέσει να επιτύχει σημαντική μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου σε παγκόσμιο επίπεδο· λαμβάνοντας υπόψη ότι η ΕΕ πρέπει ακόμη προστατεύσει τις βιομηχανίες της έναντι του αθέμιτου ανταγωνισμού από περιφέρειες με λιγότερο αυστηρές δεσμεύσεις για το κλίμα·
- I. λαμβάνοντας υπόψη ότι τα κράτη μέλη διατηρούν το δικαίωμα να «καθορίζουν τους όρους εκμετάλλευσης των ενεργειακών πόρων, την επιλογή του μεταξύ διαφόρων ενεργειακών πηγών και τη γενική διάρθρωση του ενεργειακού του εφοδιασμού» (άρθρο 194 παράγραφος 2 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης)·
1. λαμβάνει υπό σημείωση την ανακοίνωση της Επιτροπής για την Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία και επιδοκιμάζει τον στόχο της να καταστήσει την οικονομία της ΕΕ πιο βιώσιμη· αναγνωρίζει ότι η ανακοίνωση περιλαμβάνει ένα γεμάτο προκλήσεις σύνολο πρωτοβουλιών για τη διευκόλυνση της μετάβασης σε χαμηλές εκπομπές άνθρακα, ενώ παράλληλα δεσμεύεται να εργαστεί εποικοδομητικά προς την επίτευξη καλύτερης περιβαλλοντικής κατάστασης και τη διατήρηση των θέσεων εργασίας, της οικονομικής ανταγωνιστικότητας και της ευημερίας·
  2. εκφράζει την ανησυχία του για το γεγονός ότι η απόφαση της Επιτροπής να παρουσιάσει ένα τόσο φιλόδοξο και ευρύ σχέδιο σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα προτάσσει την πολιτική σκοπιμότητα έναντι της αξιόπιστης εκτίμησης επιπτώσεων· σημειώνει ότι το προτεινόμενο νομοθετικό χρονοδιάγραμμα ενδέχεται να επηρεάσει αρνητικά την αξιοπιστία και την αξία της τεκμηριωμένης χάραξης ευρωπαϊκής πολιτικής, καθώς και τη δημιουργία των χρηματοδοτικών πόρων που απαιτούνται για την επίτευξη των προτεινόμενων στόχων·
  3. υπογραμμίζει τον προβληματισμό ότι το εύρος πολιτικής της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας, η οποία επιδιώκει να αντιμετωπίσει οικονομικές, κοινωνικές και περιβαλλοντικές προκλήσεις και έχει εκτεταμένες συνέπειες σε πολλούς τομείς, μπορεί να οδηγήσει σε «υφέρπουσα» διεύρυνση των εξουσιών, υπονομεύοντας με το τρόπο αυτό τις αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας της ΕΕ, καθώς και τη ρήτρα ευελιξίας (άρθρο 352 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης), σε βάρος της αρχής των κρατών μελών που είναι αρμόδια για τη λήψη αποφάσεων·
  4. πιστεύει ότι η ανάπτυξη μπορεί να θεωρηθεί βιώσιμη, μόνον όταν, κατά τη χάραξη δημόσιας πολιτικής, δίδεται εξίσου προτεραιότητα στην κοινωνία, το περιβάλλον και την οικονομία·
  5. πιστεύει ότι η μετάβαση σε χαμηλές ανθρακούχες εκπομπές μπορεί να δημιουργήσει νέες θέσεις εργασίας σε αναδυόμενες βιομηχανίες και να συμβάλει στη χρήση αναδυόμενων τεχνολογιών, αλλά μπορεί επίσης να συνεπάγεται κοινωνικές δαπάνες και απώλειες θέσεων εργασίας σε συμβατικούς βιομηχανικούς και ενεργειακούς τομείς,

που συχνά πλήττουν δυσανάλογα τους πιο έμπειρους εργαζόμενους· πιστεύει ότι ο μετασχηματισμός χαμηλών εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα πρέπει να είναι κοινωνικά αποδεκτός και να διασφαλίζει την πρόσβαση σε αξιοπρεπή απασχόληση στις οικονομίες που εξακολουθούν να εξαρτώνται από τα ορυκτά καύσιμα·

6. καταγγέλλει κάθε απόφαση της Επιτροπής που αποσκοπεί στην αναθεώρηση νομοθεσίας που θεσπίστηκε πρόσφατα και δεν έχει ακόμη εφαρμοστεί πλήρως, καθώς αυτό θα υπονομεύσει την ασφάλεια δικαίου και κανονιστική ασφάλεια του περιβαλλοντικού κεκτημένου·
7. καλεί την Επιτροπή να αξιοποιήσει πλήρως την αρχή της καινοτομίας κατά την εκπόνηση νομοθεσίας στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας· σημειώνει ότι με τον τρόπο αυτό θα διασφαλιστεί ότι οι νέες προτάσεις πολιτικής θα στηρίζουν την καινοτομία και θα διευκολύνουν τη θέσπιση ενός πιο φιλικού προς την καινοτομία κανονιστικού πλαισίου·
8. εκφράζει την έντονη ικανοποίησή του για τη δέσμευση της Επιτροπής να εφαρμόσει την αρχή της «εξισορρόπησης» («one-in, one-out»), σύμφωνα με την οποία κάθε νομοθετική πρόταση για τη δημιουργία νέων επιβαρύνσεων θα πρέπει να απαλλάσσει τους πολίτες και τις επιχειρήσεις από μια αντίστοιχη υφιστάμενη επιβάρυνση σε επίπεδο ΕΕ στον ίδιο τομέα πολιτικής·
9. τονίζει ότι η λήψη πολιτικών αποφάσεων σχετικά με νομοθετικά μέτρα πρέπει να πραγματοποιείται με συντονισμένο τρόπο, εκφράζει δε έντονους προβληματισμούς για το γεγονός ότι, εάν δεν υπάρχει πλήρης πολιτική συναίνεση, οι επιμέρους προτάσεις που υποβάλλονται στο πλαίσιο της δέσμης θα μπορούσαν να καταστούν υπερβολικά φιλόδοξες και, επομένως, να θέσουν σε κίνδυνο την επίτευξη των συνολικών στόχων της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας· υπογραμμίζει την ανάγκη για αποτελεσματικό συντονισμό όλων των σχετικών μέτρων, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι δρουν από κοινού για την επίτευξη των πρωταρχικών στόχων και ότι, όταν εφαρμόζονται, δεν έρχονται σε αντίθεση με άλλους νομοθετικούς στόχους·
10. προειδοποιεί ότι, παρόλο που οι δημοσκοπήσεις, όπως η έρευνα του Ευρωβαρόμετρου για το κλίμα, καταδεικνύουν τη στήριξη γενικής ή απροσδιόριστης δράσης για το κλίμα, συχνά το κόστος ή η αλλαγή του τρόπου ζωής των ανθρώπων με στόχο την υλοποίηση των εν λόγω δράσεων δεν προσδιορίζονται με σαφήνεια· θεωρεί, ως εκ τούτου, ότι η λαϊκή στήριξη μπορεί να είναι ευμετάβλητη και ότι, όταν καταστεί σαφής η ευρεία κλίμακα αλλαγών που θα επιφέρει η Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία, οι απόψεις πολλών πολιτών της ΕΕ ενδέχεται να αλλάξουν, εάν δεν λάβουν επαρκή υποστήριξη· υπογραμμίζει ότι είναι σημαντικό να εξασφαλιστεί η λαϊκή στήριξη για όλες τις δράσεις που περιγράφονται στην Ευρωπαϊκή Πράσινη συμφωνία, με βάση ακριβείς και ειλικρινείς εκτιμήσεις των πιθανών επιπτώσεών τους και του αναμενόμενου κόστους·
11. αναγνωρίζει τη θεσμική ευθύνη του να περιορίσει το δικό του αποτύπωμα άνθρακα· προτείνει να ληφθούν τα μέτρα που έχει προτείνει για τη μείωση των εκπομπών, συμπεριλαμβανομένης της αντικατάστασης του στόλου των οχημάτων του με οχήματα μηδενικών εκπομπών και καλεί επειγόντως όλα τα κράτη μέλη να συμφωνήσουν για τον ορισμό ενιαίας έδρας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου·

Αύξηση του επιπέδου κλιματικής φιλοδοξίας της ΕΕ για το 2030 και το 2050

12. σημειώνει ότι η ΕΕ θέσπισε πρόσφατα νομοθεσία για την εφαρμογή του στόχου μείωσης των αερίων του θερμοκηπίου κατά 40 % που συμφωνήθηκε ομόφωνα από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο το 2014, και εξακολουθεί να ασχολείται με την εφαρμογή της σχετικής νομοθεσίας· εκφράζει, συνεπώς, την έντονη ανησυχία του για την πολιτική και οικονομική σκοπιμότητα της πρόθεσης της Επιτροπής να αυξήσει τον στόχο μείωσης για το 2030 λιγότερο από έξι χρόνια αργότερα·
13. υπενθυμίζει την αξιολόγηση της Επιτροπής Juncker, η οποία κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η πλήρης εφαρμογή της υφιστάμενης νομοθεσίας για το κλίμα θα οδηγήσει σε μείωση των εκπομπών κατά 45 % έως το 2030, χωρίς επίσημη τροποποίηση του στόχου· εκφράζει, ωστόσο, τον έντονο προβληματισμό του για την αντίθετη εκτίμηση του ΕΟΠ, σύμφωνα με την οποία οι πολιτικές της ΕΕ για το κλίμα θα οδηγήσουν σε μείωση των εκπομπών μόνο κατά 36 % έως το 2030, και ότι το ποσοστό αυτό θα μπορούσε να μειωθεί σε 34 % μετά την αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου από την ΕΕ·
14. αντιτίθεται σε οποιαδήποτε άμεση αύξηση της εθνικά καθορισμένης συνεισφοράς της ΕΕ (ΕΚΣ) βάσει της Συμφωνίας του Παρισιού, δεδομένου ότι η ΕΕ δεν έχει ακόμα εφαρμόσει νομοθεσία που να βασίζεται στον τρέχοντα δεσμευτικό στόχο για μείωση των εκπομπών κατά τουλάχιστον 40 % σε σύγκριση με τα επίπεδα του 1990 έως το 2030 (δηλαδή, το σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΕΔΕ της ΕΕ) - Φάση 4 (2021-30), τον κανονισμό για τον επιμερισμό των προσπαθειών κ.λπ.)· σημειώνει ότι όλες οι προτάσεις για αύξηση των στόχων της ΕΕ για μείωση των εκπομπών πρέπει να βασίζονται σε μια συνολική εκτίμηση επιπτώσεων, ώστε να αξιολογούνται όλοι οι συναφείς κίνδυνοι, καθώς και να ευθυγραμμίζονται με τον κύκλο σχεδιασμού, εφαρμογής και επανεξέτασης των ΕΚΣ των συμβαλλομένων μερών, όπως ορίζεται στη συμφωνία του Παρισιού·
15. καλεί την Επιτροπή Von der Leyen να λάβει υπόψη τα συμπεράσματα της προηγούμενης Επιτροπής, η οποία αρνήθηκε να αυξήσει τον στόχο μείωσης της ΕΕ για το 2030, και να επανεξετάσει την προσέγγισή της, καθώς προβληματιζόμαστε για το γεγονός ότι αυτή η σημαντική αύξηση βασίζεται σε μη αξιόπιστα στοιχεία, με αποτέλεσμα να προκαλεί σοβαρά οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα σε πολλές περιοχές και να εκθέτει τις βιομηχανίες της ΕΕ στον ανταγωνισμό από περιοχές με σημαντικά χαμηλότερα περιβαλλοντικά πρότυπα·
16. πιστεύει ότι ένα σχέδιο αύξησης του στόχου της ΕΕ για μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου τουλάχιστον στο 50 %, ή ακόμη και στο 55 %, θα απαιτήσει πρωτοφανείς οικονομικές επενδύσεις και αλλαγές σε οικονομικά μοντέλα, που θα ωφελήσουν τα κράτη μέλη με υψηλότερο εισόδημα, ενδεχομένως σε βάρος των φτωχότερων κρατών μελών που εξακολουθούν να εξαρτώνται σε μεγάλο βαθμό από τη χρηματοδότηση της πολιτικής συνοχής·
17. στηρίζει τους σκοπούς και τους στόχους της Συμφωνίας του Παρισιού, συμπεριλαμβανομένου του στόχου για επίτευξη κλιματικής ουδετερότητας κατά το δεύτερο ήμισυ του τρέχοντος αιώνα· είναι της άποψης ότι όλα τα συμβαλλόμενα μέρη της Συμφωνίας του Παρισιού θα πρέπει να επιδιώκουν την επίτευξη αυτού του στόχου

το συντομότερο·

18. υπογραμμίζει τον προβληματισμό του για το γεγονός ότι η Επιτροπή έχει ήδη δεσμευτεί για την επίτευξη της κλιματικής ουδετερότητας έως το 2050, χωρίς να διενεργήσει συνολική εκτίμηση επιπτώσεων ή να καταρτίσει λεπτομερές σχέδιο χρηματοδότησης (συμπεριλαμβανομένων διατάξεων για μια δίκαιη μετάβαση), και χωρίς να περιμένει να εκπληρώσει το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο τον ρόλο του όσον αφορά τον καθορισμό των μακροπρόθεσμων πολιτικών προσανατολισμών της ΕΕ, όπως προβλέπεται στο άρθρο 15 της ΣΕΕ·
19. πιστεύει ότι η ΕΕ μπορεί να πετύχει μακροπρόθεσμους στόχους, όπως η κλιματική ουδετερότητα, μόνο εάν ενεργεί με συναινετικό τρόπο· είναι, επομένως, της γνώμης ότι θα πρέπει να ληφθούν υπόψη οι προβληματισμοί όλων των κρατών μελών, καθώς και των περιφερειών, των τοπικών αρχών, των βιομηχανιών και της κοινωνίας των πολιτών·
20. σημειώνει την πρόθεση της Επιτροπής να προτείνει έναν μηχανισμό συνοριακής προσαρμογής άνθρακα· τονίζει ότι αυτό είναι ένα μόνο από τα πιθανά εργαλεία πολιτικής που θα μπορούσαν να θεσπιστούν για την αντιμετώπιση της διαρροής άνθρακα, αλλά ότι ο αντίκτυπός του χρειάζεται να αξιολογηθεί ενδελεχώς· τονίζει, ως εκ τούτου, ότι μια πρόταση για τη θέσπιση συνοριακού φόρου άνθρακα, η οποία θα πρέπει να αποτελεί την έσχατη λύση, εάν η επίτευξη διεθνούς συμφωνίας παραμένει ανέφικτη, θα πρέπει να συμβαδίζει πλήρως με τους κανόνες του ΠΟΕ και να συνοδεύεται από ενδελεχή εκτίμηση επιπτώσεων, η οποία θα περιλαμβάνει αρκετές άλλες πλήρως αξιολογημένες επιλογές πολιτικής όσον αφορά τις επιπτώσεις στους τομείς και τα προϊόντα που ενδέχεται να θίγονται, την ανταγωνιστικότητα της ΕΕ και τις ευρύτερες συνέπειες και επιπτώσεις στο εμπόριο·
21. σημειώνει ότι, εάν η ΕΕ επιτύχει τον στόχο της να καταστεί η πρώτη ήπειρος με ουδέτερο ισοζύγιο διοξειδίου του άνθρακα πριν από το 2050, αυτό θα έχει οριακή μόνο επίπτωση στις παγκόσμιες εκπομπές (περίπου 9 %)· πιστεύει ότι, ως εκ τούτου, είναι επιτακτική ανάγκη οι άλλες μεγάλες οικονομίες να εκπληρώσουν τις δεσμεύσεις που έχουν αναλάβει στο πλαίσιο της Συμφωνίας του Παρισιού για την επίτευξη της κλιματικής ουδετερότητας κατά το δεύτερο ήμισυ του τρέχοντος αιώνα· πιστεύει ότι η ΕΕ πρέπει να δώσει προτεραιότητα στην καλή νομοθέτηση, στην εκπλήρωση των δεσμεύσεων που έχει αναλάβει στο πλαίσιο της Συμφωνίας του Παρισιού, και στην αξιοποίηση της διπλωματικής της επιρροής για την εμβάθυνση της συνεργασίας με τρίτες χώρες, θέτοντας έτσι πιο φιλόδοξους στόχους σε παγκόσμιο επίπεδο·

Παροχή καθαρής, οικονομικά προσιτής και ασφαλούς ενέργειας

22. τονίζει ότι η επίτευξη των ενεργειακών και κλιματικών στόχων για το 2030 και το 2050 δεν πρέπει να υπονομεύει το δικαίωμα κάθε κράτους μέλους να καθορίζει το ενεργειακό του μείγμα, και ότι, εν προκειμένω, θα πρέπει να τηρείται η αρχή της τεχνολογικής ουδετερότητας·
23. πιστεύει ότι η πυρηνική ενέργεια μπορεί να διαδραματίσει ρόλο στην επίτευξη των στόχων για το κλίμα διότι δεν εκπέμπει αέρια θερμοκηπίου, και μπορεί επίσης να εξασφαλίσει σημαντικό μερίδιο της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας στην ΕΕ· θεωρεί, ωστόσο, ότι, λόγω των αποβλήτων που παράγει, η ενέργεια αυτή απαιτεί μια

μεσοπρόθεσμη και μακροπρόθεσμη στρατηγική που να λαμβάνει υπόψη τις τεχνολογικές εξελίξεις (λείζερ, σύντηξη κ.λπ.) με στόχο τη βελτίωση της βιωσιμότητας του τομέα στο σύνολό του· παροτρύνει, εν προκειμένω, την Επιτροπή να εξετάσει τον καθοριστικό ρόλο που διαδραματίζει η πυρηνική ενέργεια ως λύση χαμηλού άνθρακα κατά την εκπόνηση δευτερογενούς νομοθεσίας δυνάμει του πλαισίου για τη διευκόλυνση των βιώσιμων επενδύσεων·

24. τονίζει ότι το φυσικό αέριο αποτελεί επίσης μια σημαντική πηγή ενέργειας, προκειμένου η ΕΕ να μπορέσει να πετύχει τους φιλόδοξους στόχους της για το κλίμα· υπενθυμίζει τον σημαντικό ρόλο του ως ενός «μεταβατικού καυσίμου» που μειώνει σημαντικά τις εκπομπές σωματιδίων και διοξειδίου του άνθρακα και αποτελεί σημαντικό στοιχείο για την ευρείας κλίμακας ανάπτυξη των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας πολύ μετά το 2030· εκφράζει την ανησυχία του για την απόφαση της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων (ΕΤΕπ) να μην χρηματοδοτεί απεριόριστα έργα φυσικού αερίου·
25. εκφράζει την υποστήριξή του για τον τέταρτο κατάλογο έργων κοινού ενδιαφέροντος, ο οποίος περιλαμβάνει ορισμένα βασικά έργα φυσικού αερίου για την ανάπτυξη ενός καλά συνδεδεμένου και πλήρως ανθεκτικού δικτύου φυσικού αερίου για την ΕΕ και τις γειτονικές της χώρες·
26. υπογραμμίζει ότι, σύμφωνα με τον Διεθνή Οργανισμό Ενέργειας, η μείωση των εκπομπών μεθανίου από δραστηριότητες στον τομέα του φυσικού αερίου είναι μία από τις πέντε κύριες παγκόσμιες ευκαιρίες για τον μετριασμό των αερίων του θερμοκηπίου, προκειμένου να επιτευχθεί ο φιλόδοξος στόχος των 2 °C, και ότι οι μισές από τις εν λόγω εκπομπές θα μπορούσαν να αποφευχθούν ή να μειωθούν με μηδενικό καθαρό κόστος· υπενθυμίζει ότι ο τομέας του φυσικού αερίου έχει σημειώσει σημαντική πρόοδο όσον αφορά τον περιορισμό των εκπομπών μεθανίου στην Ευρώπη, με τις εκπομπές μεθανίου να έχουν μειωθεί κατά 61 % σε σύγκριση με τα επίπεδα του 1990, ενώ η κατανάλωση φυσικού αερίου έχει αυξηθεί κατά 25 %·
27. επικροτεί την πρόθεση της Επιτροπής να εκπονήσει κατευθυντήριες γραμμές για να βοηθήσει τα κράτη μέλη στην αντιμετώπιση του προβλήματος της ενεργειακής πενίας, ενός βαθέος προβλήματος σε ολόκληρη την ΕΕ, το οποίο είναι ιδιαίτερα διαδεδομένο στα ανατολικά και νότια κράτη μέλη· εφιστά την προσοχή στο γεγονός ότι η ενεργειακή φτώχεια οφείλεται σε διάφορες αιτίες, οι οποίες ποικίλουν μεταξύ των χωρών της ΕΕ και στις οποίες περιλαμβάνονται οι τιμές της ενέργειας, η μείωση των εισοδημάτων των νοικοκυριών και οι ενεργειακά μη αποδοτικές κατοικίες, καθώς και στο γεγονός ότι οι γνώμες των εμπειρογνομόνων σχετικά με τον τρόπο αντιμετώπισης του προβλήματος διαφέρουν σημαντικά μεταξύ τους· υπενθυμίζει ότι, σύμφωνα με εκτιμήσεις, θα απαιτηθούν επενδύσεις ύψους 55 έως 110 δισ. ευρώ για την επίλυση του προβλήματος της χαμηλής ενεργειακής απόδοσης μόνο σε νοικοκυριά χαμηλού εισοδήματος·
28. τονίζει ότι πρέπει να συνεχιστεί η δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων σε προγράμματα τηλεθέρμανσης στο πλαίσιο του συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπών της ΕΕ (ΣΕΔΕ της ΕΕ), δεδομένου ότι παρέχουν οικονομικά προσιτή θέρμανση στους πολίτες, μειώνουν τη ρύπανση από λιγότερο αποδοτικές πηγές θερμότητας και παράγουν ενέργεια με αποτελεσματικό τρόπο μέσω της συμπαραγωγής·

Κινητοποίηση της βιομηχανίας για καθαρή και κυκλική οικονομία

29. σημειώνει ότι, σε ορισμένες βιομηχανίες, οι εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου αποτελούν αναπόφευκτο μέρος της διαδικασίας παραγωγής, και ότι επί του παρόντος δεν υπάρχουν εμπορικά βιώσιμες τεχνολογίες μηδενικών εκπομπών· τονίζει ότι οι ενεργοβόρες βιομηχανίες αποτελούν ζωτικό τμήμα της οικονομίας της ΕΕ, δεδομένου ότι αντιπροσωπεύουν πάνω από 6 εκατομμύρια άμεσες θέσεις εργασίας και είναι υπεύθυνες για πολλαπλές αξιακές αλυσίδες·
30. ζητεί, ως εκ τούτου, μια νέα και ολοκληρωμένη βιομηχανική στρατηγική της ΕΕ για τις ενεργοβόρες βιομηχανίες, προκειμένου να ολοκληρωθεί στην ΕΕ η μετάβαση σε μια οικονομία χαμηλών εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα· υπενθυμίζει τον ρόλο που θα διαδραματίσει η δημόσια πολιτική στην ενίσχυση της βιομηχανικής καινοτομίας μέσω του εκσυγχρονισμού και του εξορθολογισμού, οδηγώντας σε μείωση του κόστους κεφαλαίου των έργων χαμηλών εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα και στη δημιουργία νέων προϊόντων χαμηλών εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα· συμφωνεί με την Επιτροπή ότι οι ενεργοβόρες βιομηχανίες, όπως η χαλυβουργία, είναι απαραίτητες, και την παροτρύνει να υιοθετήσει μια συνεκτική στρατηγική προσέγγιση όσον αφορά τη διαχείρισή τους, προκειμένου να εξασφαλίσει ανάπτυξη και απασχόληση στο σύνολο του τομέα·
31. παροτρύνει την Επιτροπή να υποβάλει πρόταση, το συντομότερο δυνατόν, βάσει του περιορισμού που πρότεινε ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων όσον αφορά την εκ προθέσεως χρήση μικροπλαστικών στα προϊόντα που διατίθενται στην αγορά της ΕΕ, προκειμένου να αποφευχθεί ή να μειωθεί η ελευθέρωσή τους στο περιβάλλον·
32. θεωρεί ότι η διευκόλυνση και η ενθάρρυνση της επισκευής των προϊόντων θα μπορούσε να είναι επωφελής, τόσο για την παράταση της διάρκειας ζωής των προϊόντων όσο και για την ανάπτυξη δευτερογενών αγορών στους τομείς της επισκευής προϊόντων και της προμήθειας ανταλλακτικών· επισημαίνει τις θετικές προσπάθειες που καταβλήθηκαν πρόσφατα στον τομέα της αυτοκινητοβιομηχανίας για τη στήριξη ενός δυναμικού ανεξάρτητου τομέα επισκευής και θεωρεί ότι αυτό το μοντέλο θα μπορούσε να αναπαραχθεί σε τομείς όπου τα προϊόντα προσφέρονται για επισκευή·
33. θεωρεί ότι, λόγω των υψηλών εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου από την κατανάλωση υλών σε όλα τα στάδια της αξιακής αλυσίδας μιας γραμμικής οικονομίας (π.χ. εξόρυξη, παραγωγή, μεταφορά, χρήση και διάθεση υλών), η κυκλική οικονομία έχει καίρια σημασία για μια επιτυχημένη πολιτική για το κλίμα εκφράζει, επομένως, την ικανοποίησή του για το γεγονός ότι η Επιτροπή θα παρουσιάσει ένα νέο σχέδιο δράσης, συμπεριλαμβανομένης πρωτοβουλίας για τα βιώσιμα προϊόντα και με ιδιαίτερη έμφαση σε τομείς που χαρακτηρίζονται από ένταση πόρων, όπως τα κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα, οι κατασκευές, τα ηλεκτρονικά και τα πλαστικά. αναμένει ότι αυτό το σχέδιο δράσης θα είναι ζωτικής σημασίας για την ανάπτυξη νέων πολιτικών που θα προωθούν κυκλικά μοντέλα παραγωγής και κατανάλωσης σε ολόκληρη την αξιακή αλυσίδα·
34. πιστεύει ότι τα ενσωματωμένα ελαττώματα είναι σε μεγάλο βαθμό επιζήμια για τους καταναλωτές και έρχονται σε σύγκρουση με τις προσδοκίες τους για προϊόντα μεγαλύτερης διάρκειας και πιο αποδοτικά· υπενθυμίζει ότι η διάρκεια ζωής των προϊόντων και οι περίοδοι στήριξης, μεταξύ άλλων και για τα ψηφιακά προϊόντα,

αντιμετωπίστηκαν συγκεκριμένα στη νομοθεσία για τους καταναλωτές που εγκρίθηκε πρόσφατα· καλεί την Επιτροπή να αξιολογήσει τον αντίκτυπο αυτών των νέων μέτρων και να προτείνει την επιβολή περαιτέρω υποχρεώσεων, όπου αυτό κρίνεται αναγκαίο·

35. υπογραμμίζει το γεγονός ότι τα νέα επιχειρηματικά μοντέλα που αναδύονται στο πλαίσιο της συνεργατικής οικονομίας έχουν τη δυνατότητα να υποστηρίζουν πιο πράσινες οικονομικές επιλογές, συμπεριλαμβανομένης της σύνδεσης των ατόμων με προϊόντα τα οποία μπορούν να νοικιάσουν ή να μοιραστούν με άλλα άτομα, γεγονός που σημαίνει ότι δεν χρειάζεται πλέον να αγοράζουν τα δικά τους προϊόντα· φρονεί, επιπλέον, ότι η ανάπτυξη των ψηφιακών υπηρεσιών έχει δώσει στους καταναλωτές τη δυνατότητα να είναι πιο προσεκτικοί, μεταξύ άλλων όσον αφορά τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις· πιστεύει ότι οι εν λόγω υπηρεσίες θα πρέπει να ενθαρρύνονται και ότι τα εθνικά ρυθμιστικά εμπόδια θα πρέπει να καταργηθούν, ώστε να καταστεί δυνατή η παροχή τους σε όλα τα κράτη μέλη·
36. επισημαίνει τα πιθανά θετικά οφέλη της ηλεκτρονικής επισήμανσης, η οποία μπορεί να επιτρέψει την εύκολη και απλή πρόσβαση σε κανονιστικές πληροφορίες, συμπεριλαμβανομένων της συμμόρφωσης με τις ισχύουσες απαιτήσεις προϊόντων ή πρότυπα, της ενημέρωσης σχετικά με τη σύνθεση και της πρόσβασης σε επισκευή και κατευθύνσεις σχετικά με το τέλος του κύκλου ζωής των προϊόντων, καλεί δε την Επιτροπή να καθιερώσει την ηλεκτρονική επισήμανση για τα κατάλληλα προϊόντα, μεταξύ των οποίων τα ελεγχόμενα προϊόντα· θεωρεί ότι μπορούν να εξοικονομηθούν πόροι με την κατάργηση της ανάγκης για έντυπα εγχειρίδια και άλλα συναφή έγγραφα που συνοδεύουν σήμερα τα προϊόντα·
37. θεωρεί ότι ο κανονισμός για τα δομικά προϊόντα (ΚΔΠ) έχει στηρίξει την ανάπτυξη μιας κοινής αγοράς δομικών προϊόντων εντός της ΕΕ, αλλά ότι εξακολουθούν να υπάρχουν δυσκολίες· σημειώνει ότι οι καθυστερήσεις και οι αποτυχίες όσον αφορά την τυποποίηση εμπόδισαν την εφαρμογή των εναρμονισμένων απαιτήσεων, και καλεί την Επιτροπή να αντιμετωπίσει το ζήτημα αυτό πριν από την εφαρμογή περαιτέρω μέτρων· υπογραμμίζει ότι ο ΚΚΔ μπορεί να στηρίξει περισσότερο βιώσιμες επιλογές, όταν εφαρμόζεται αποτελεσματικά· υπενθυμίζει ότι, σε αντίθεση με τις προβλέψεις, ο ΚΔΠ έχει αυξήσει το κόστος συμμόρφωσης, και είναι ιδιαίτερα δύσκολο για τις μικρές και πολύ μικρές επιχειρήσεις να συμμορφωθούν· παροτρύνει την Επιτροπή να λάβει υπόψη τις δυσκολίες εφαρμογής κατά την εξέταση τυχόν εκτενέστερης αναθεώρησης του ΚΔΠ και των υποχρεώσεων που απορρέουν από αυτόν·

Επίσπευση της μετάβασης σε μια βιώσιμη και έξυπνη κινητικότητα

38. εκφράζει προβληματισμούς σχετικά με το γεγονός ότι η πρόσφατη προσωρινή συμφωνία για την πρώτη δέσμη μέτρων για την κινητικότητα, και ιδίως η απαίτηση τα βαρέα φορτηγά οχήματα να επιστρέφουν στο κράτος μέλος εγκατάστασης κάθε οκτώ εβδομάδες, έρχεται σε αντίθεση τόσο με τον σκοπό των αρχικών νομοθετικών προτάσεων της Επιτροπής για μείωση των αρνητικών περιβαλλοντικών επιπτώσεων όσο και με τους κλιματικούς στόχους της ΕΕ, τους οποίους η Επιτροπή καθορίζει στη νέα Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία, συμπεριλαμβανομένου του στόχου για επίτευξη μιας κλιματικά ουδέτερης ΕΕ έως το 2050, δεδομένου ότι η απαίτηση αυτή θα είχε ως αποτέλεσμα τη σημαντική αύξηση του αριθμού των διαδρομών που πραγματοποιούν τα φορτηγά σε δρόμους της ΕΕ χωρίς φορτίο και, σε συνδυασμό με τους περιορισμούς

στις ενδομεταφορές, αυτό θα οδηγούσε σε σημαντική αύξηση των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα, της ρύπανσης και της συμφόρησης που προκαλείται από τον τομέα των μεταφορών· υπενθυμίζει ότι η απαίτηση για επιστροφή των βαρέων φορτηγών οχημάτων δεν αποτελούσε μέρος των προτάσεων της Επιτροπής και δεν αποτέλεσε αντικείμενο εκτίμησης επιπτώσεων, και συνεπώς παροτρύνει την Επιτροπή να λάβει άμεσα μέτρα, συμπεριλαμβανομένης της διεξαγωγής μιας πλήρους εκτίμησης επιπτώσεων, για την κατάργηση αυτής της απαίτησης, προκειμένου να αρθούν οι σχετικές ασυνέπειες και αντιφάσεις σε όλες τις σχετικές νομοθετικές διατάξεις και πολιτικές της ΕΕ·

39. εκφράζει επιφυλάξεις σχετικά με την προσέγγιση «ενιαίας αντιμετώπισης» όσον αφορά τα διόδια για βαρέα φορτηγά οχήματα (οδηγία για το ευρωπαϊκό σήμα τέλους κυκλοφορίας), και τη φιλοδοξία της Επιτροπής να διευρύνει το πεδίο εφαρμογής της εν λόγω οδηγίας με σκοπό την αύξηση της συνοχής των διοδίων σε ολόκληρο τον τομέα των οδικών μεταφορών, επιμένει δε ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να διατηρήσουν το δικαίωμά τους να προσαρμόζουν τις πολιτικές τους για τη χρέωση διοδίων και τη δυνατότητα να συνεχίσουν να προσφέρουν κάρτες με συγκεκριμένη διάρκεια·
40. τονίζει πόσο σημαντικό είναι να αυξηθεί το μερίδιο των μέσων μεταφοράς χαμηλών εκπομπών, όπως οι εσωτερικές πλωτές, οι θαλάσσιες και οι σιδηροδρομικές μεταφορές, και υπογραμμίζει την ανάγκη να αυξηθεί η μεταφορική ικανότητα των σιδηροδρόμων και των εσωτερικών πλωτών οδών, και να παρέχονται επαρκής πρόσβαση στο τελευταίο χιλιόμετρο και σιδηροδρομικές συνδέσεις με τη διασύνδεση σιδηροδρομικών υποδομών σε τερματικούς σταθμούς εσωτερικών πλωτών μεταφορών, καθώς και με συγκοινωνιακούς κόμβους στις εμπορικές ζώνες των λιμένων· τονίζει ότι οι συνδυασμένες μεταφορές πρέπει να αποτελέσουν ένα αποτελεσματικό και λειτουργικό εργαλείο της ευρωπαϊκής ενιαίας αγοράς εμπορευματικών μεταφορών, στηρίζοντας τις πολυτροπικές εμπορευματικές μεταφορές·
41. εκφράζει την αντίθεσή του στις προσπάθειες επέκτασης του ΣΕΔΕ της ΕΕ στις οδικές μεταφορές, δεδομένου ότι ο εν λόγω τομέας διαθέτει ήδη πρότυπα για τη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου, και υποστηρίζει ότι η ένταξή του στο ΣΕΔΕ της ΕΕ θα μπορούσε να οδηγήσει σε υπερβολική, επαχθή ρύθμιση και σε δυνητικά μεγάλη οικονομική επιβάρυνση των καταναλωτών·
42. εκφράζει τον προβληματισμό του για τα σχέδια της Επιτροπής να επαναξιολογήσει τη φορολογική απαλλαγή των αεροπορικών, η οποία ενδέχεται να αντιβαίνει στους όρους του άρθρου 24 της Σύμβασης του 1944 για τη Διεθνή Πολιτική Αεροπορία (Σύμβαση του Σικάγου), με την οποία θεσπίστηκε το νομικό πλαίσιο για τη διεθνή πολιτική αεροπορία· σημειώνει ότι η απαλλαγή των αεροπορικών εταιρειών από τους εθνικούς φόρους και τους τελωνειακούς δασμούς για ένα φάσμα αγαθών σχετικών με τις αεροπορικές μεταφορές, συμπεριλαμβανομένων των εξαρτημάτων, των εφοδίων και των καυσίμων, αποτελεί σταθερό στοιχείο των διμερών συμφωνιών αεροπορικών υπηρεσιών που συνάπτονται μεταξύ μεμονωμένων χωρών· τονίζει ότι, εάν δεν επιτευχθεί παγκόσμια συμφωνία για τη φορολόγηση των αεροπορικών καυσίμων, είναι πολύ πιθανό οι ενέργειες για την επιβολή δασμών στις διεθνείς πτήσεις (είτε σε εσωτερικό είτε σε ενωσιακό επίπεδο) να ενθαρρύνουν την πρακτική του «tankering», σύμφωνα με την οποία οι μεταφορείς, κάθε φορά που βρίσκονται εκτός της ΕΕ, αποθηκεύουν στο αεροσκάφος τους όσο τον δυνατόν περισσότερα καύσιμα για να

αποφύγουν την καταβολή φόρου· πιστεύει ότι, εάν πρέπει να θεσπιστεί φόρος για τα αεροπορικά καύσιμα, αυτό πρέπει να συμβεί σε παγκόσμια κλίμακα, ο δε φόρος πρέπει να αντικατοπτρίζει το μέγεθος και την ενεργειακή απόδοση του αεροσκάφους·

«Από το αγρόκτημα στο πιάτο»: σχεδιασμός ενός συστήματος τροφίμων δίκαιου, υγιεινού και φιλικού προς το περιβάλλον

43. υπογραμμίζει τη ζωτική συμβολή του γεωργικού τομέα της ΕΕ στην επισιτιστική ασφάλεια, τη διατήρηση των αγροτικών περιοχών της ΕΕ και την ενίσχυση της περιβαλλοντικής φροντίδας· υπογραμμίζει ότι η οικονομική, οικολογική και κοινωνική βιωσιμότητα πρέπει να διαφυλαχθεί στο πλαίσιο της νέας κοινής γεωργικής πολιτικής και της στρατηγικής «Από το Αγρόκτημα στο πιάτο», με τον εκσυγχρονισμό και την πρόσβαση στην έρευνα και την καινοτομία να αποτελούν εγκάρσιο στόχο· τονίζει την ανάγκη να υιοθετηθεί μια προσέγγιση «από τη βάση προς την κορυφή» με τη συμμετοχή των γεωργών όλων των γενεών, που θα δίνει ιδιαίτερη προσοχή στους νέους γεωργούς, την επαρκή οικονομική αποζημίωση και τα κίνητρα για λύσεις επωφελείς για όλους, λαμβάνοντας υπόψη τις τοπικές συνθήκες·
44. καλεί την Επιτροπή να διασφαλίσει ότι οι αγρότες της ΕΕ θα έχουν πρόσβαση στα βέλτιστα διαθέσιμα εργαλεία, όπως οι νέες τεχνικές βελτίωσης των φυτών και η γεωργία ακριβείας· εκφράζει την ανησυχία του για τον αργό ρυθμό με τον οποίο παρέχεται σήμερα πρόσβαση σε εργαλεία, και καλεί την Επιτροπή να δώσει προτεραιότητα στην αξιολόγηση των νέων τεχνικών και προϊόντων, βάσει επιστημονικών γνωμοδοτήσεων, και να επικαιροποιήσει τη νομοθεσία, όπου αυτό είναι αναγκαίο, για να εξασφαλιστεί ότι οι γεωργοί έχουν πρόσβαση στα εν λόγω εργαλεία·
45. ζητεί ισότιμους όρους ανταγωνισμού για τον γεωργικό τομέα και καλεί την Επιτροπή να αξιολογήσει προσεκτικά τη συνοχή των προτάσεων στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας με τις εμπορικές πολιτικές, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η βιωσιμότητα του ευρωπαϊκού γεωργικού τομέα δεν υπονομεύεται από τον αθέμιτο ανταγωνισμό που απορρέει από τα άνισα πρότυπα παραγωγής·
46. τονίζει την ανάγκη όλοι οι κρίκοι της τροφικής αλυσίδας, καθώς και ο καταναλωτής, να συμβάλουν στην ανάπτυξη βιώσιμων συστήματα τροφίμων, μειώνοντας τα απόβλητα και μεγιστοποιώντας την ποσότητα των προϊόντων που χρησιμοποιούνται ως τρόφιμα και ζωοτροφές· ζητεί από την Επιτροπή να συνεχίσει τις προσπάθειες για τη βελτίωση της διαπραγματευτικής θέσης του πρωτογενούς παραγωγού, ώστε να διασφαλίζεται ότι οι πρόσθετες δαπάνες που συνδέονται με τις πρωτοβουλίες για τη βιωσιμότητα θα μπορούν να ανακτηθούν όταν τα προϊόντα διατίθενται στην αγορά·
47. υπογραμμίζει ότι οι αυθαίρετες μειώσεις όσον αφορά τη χρήση φυτοπροστατευτικών προϊόντων (ΦΠΠ) δεν ωφελούν την υγεία των επικονιαστών ή τον γεωργικό τομέα· σημειώνει ότι, σύμφωνα με την οδηγία για την ορθολογική χρήση των γεωργικών φαρμάκων (οδηγία 2009/128/EK), τα κράτη μέλη έχουν ήδη ενσωματώσει, πιλοτικά, στόχους μείωσης στα εθνικά τους σχέδια δράσης και τους έχουν εγκαταλείψει (δηλ. στη Δανία), δεδομένου ότι η προσέγγιση αυτή δεν αντικατοπτρίζει την πολυπλοκότητα της καταπολέμησης των επιβλαβών οργανισμών και των ασθενειών υπό ποικίλες τοπικές συνθήκες με τη χρήση της ολοκληρωμένης φυτοπροστασίας·
48. τονίζει τη σημασία που έχει μια επιστημονικά τεκμηριωμένη προσέγγιση για την

έγκριση δραστικών ουσιών, η διαφάνεια και η αποτελεσματική ενημέρωση σχετικά με τον κίνδυνο, προκειμένου να διασφαλίζονται η αποδοχή των αποφάσεων διαχείρισης κινδύνου και η εμπιστοσύνη των καταναλωτών·

49. καλεί την Επιτροπή να βελτιώσει την εξωτερική επικοινωνία της με στόχο να πληροφορείται το κοινό με ενδεδειγμένο και εύκολα κατανοητό τρόπο σχετικά με την ανάγκη χρήσης ΦΠΠ για την παραγωγή ασφαλών και οικονομικά προσιτών τροφίμων, και παράλληλα σχετικά με οποιαδήποτε αποδεδειγμένη επίπτωση στην ανθρώπινη υγεία και το περιβάλλον· επισημαίνει ότι αυτό θα πρέπει να περιλαμβάνει μια εξήγηση της διαφοράς μεταξύ επικινδυνότητας και κινδύνου, των αποδεκτών κινδύνων και των καθιερωμένων ασφαλών χρήσεων, και θα πρέπει να εντάσσονται σε πλαίσιο η επικινδυνότητα και οι κίνδυνοι της χρήσης ΦΠΠ με άλλα χημικά και ουσίες οικιακής χρήσης· συνιστά οι πληροφορίες αυτές να είναι εύκολα προσβάσιμες και να ενημερώνουν τους χρήστες για πιθανά μέτρα άμβλυνσης του κινδύνου·
50. τονίζει τη δυναμική που διαθέτουν τα βιώσιμα αλιευτικά προϊόντα ώστε να συμβάλλουν στη στρατηγική «Από το αγρόκτημα στο πιάτο» σχετικά με τα βιώσιμα τρόφιμα· ζητεί μια προσέγγιση μηδενικής ανοχής απέναντι στην παράνομη, λαθραία και άναρχη αλιεία· τονίζει την ανάγκη να βελτιωθούν η διαδικασία ελέγχου και η συμμόρφωση των εισαγωγών προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας με τη νομοθεσία της ΕΕ·

Διατήρηση και αποκατάσταση των οικοσυστημάτων και της βιοποικιλότητας

51. σημειώνει με ανησυχία ότι, όπως υποδεικνύει η έκθεση της IPBES για την παγκόσμια αξιολόγηση σχετικά με τη βιοποικιλότητα και τις υπηρεσίες οικοσυστημάτων, η φύση υποβαθμίζεται παγκοσμίως με πρωτοφανείς ρυθμούς, ενώ επιταχύνεται ο ρυθμός εξαφάνισης· χαιρετίζει, ως εκ τούτου, την πρόθεση της Επιτροπής να παρουσιάσει μια φιλόδοξη στρατηγική για τη βιοποικιλότητα έως τα τέλη Μαρτίου 2020 – στην οποία θα δοθεί συνέχεια με ειδική δράση το 2021 – η οποία θα καθορίζει τη θέση της ΕΕ, με σκοπό η τελευταία να διαδραματίσει ηγετικό ρόλο κατά την 15η Διάσκεψη των μερών της σύμβασης για τη βιολογική ποικιλότητα (CBD COP15) που πρόκειται να πραγματοποιηθεί στο Κουνμίνγκ (Κίνα) τον Οκτώβριο του 2020, και θα θέτει παγκόσμιους στόχους για την προστασία της βιοποικιλότητας και νέους μετρήσιμους στόχους για την αντιμετώπιση των πρωταρχικών αιτίων της απώλειας της βιοποικιλότητας στην ΕΕ·
52. σημειώνει ότι η ρύπανση, η αστική επέκταση, η σφράγιση του εδάφους και η καταστροφή των οικοτόπων συνιστούν επίσης σημαντικές αιτίες καταστροφής της βιοποικιλότητας· υπενθυμίζει ότι σύμφωνα με την έκθεση της IPBES για την παγκόσμια αξιολόγηση σχετικά με τη βιοποικιλότητα και τις υπηρεσίες οικοσυστημάτων, η επιφάνεια των αστικών περιοχών έχει διπλασιαστεί από το 1992· καλεί την Επιτροπή να διενεργήσει μια αξιολόγηση του ρόλου των αστικών περιοχών και των πόλεων στη διατήρηση της βιοποικιλότητας, η οποία θα χρησιμοποιηθεί σε προγράμματα όπως το αστικό θεματολόγιο για την ΕΕ, προκειμένου να συμβάλει στην ανάπτυξη πολιτικών για την προστασία της βιοποικιλότητας·
53. καλεί την Επιτροπή να προτείνει μια ολοκληρωμένη δέσμη μέτρων, βάσει της αρχής της δέουσας επιμέλειας, για τη μείωση του αποτυπώματος κατανάλωσης της ΕΕ στη γη,

συμπεριλαμβανομένης της νομοθεσίας που θα διασφαλίσει βιώσιμες αλυσίδες εφοδιασμού μηδενικής αποψίλωσης για τα προϊόντα που διατίθενται στην αγορά της ΕΕ, καθώς και ένα σχέδιο δράσης για το φοινικέλαιο·

54. υπογραμμίζει ότι οι δασικές και γεωργοδασοκομικές υπηρεσίες, οι οποίες ωφελούν το κλίμα και τη βιοποικιλότητα, εμπίπτουν στην αρμοδιότητα των κρατών μελών· επισημαίνει πόσο σημαντικό είναι να αξιοποιείται η εμπειρογνωμοσύνη των ιδιοκτητών δασών κατά την προώθηση της βιώσιμης διαχείρισης και της αποδοτικής χρήσης πρώτων υλών·
55. στηρίζει την ανάπτυξη της γαλάζιας οικονομίας, καθώς συμβάλλει στη γενικότερη οικονομική μεγέθυνση, και ιδίως στις παράκτιες περιοχές και τα νησιά·
56. τονίζει ότι είναι σημαντικό να χρησιμοποιηθεί μέρος της διαθέσιμης χρηματοδότησης για τον μετριασμό των επιπτώσεων και των κινδύνων της υδρολογικής αστάθειας, της σεισμικής δραστηριότητας, της διάβρωσης των ακτών και της σταθερότητας των ακτογραμμών, που έχουν ενταθεί κατά τις δύο τελευταίες δεκαετίες·

Φιλοδοξία μηδενικής ρύπανσης για ένα περιβάλλον χωρίς τοξικές ουσίες

57. αναμένει το αποτέλεσμα του ελέγχου καταλληλότητας που διενήργησε η Επιτροπή για τους ενδοκρινικούς διαταράκτες, το οποίο θα συμβάλει στην ευρύτερη αξιολόγηση του κατά πόσον η νομοθεσία της ΕΕ για τα χημικά προϊόντα επιτυγχάνει τον στόχο της που ανάγεται στην προστασία της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος μέσω της ελαχιστοποίησης της έκθεσης σε αυτές τις ουσίες· διαπιστώνει ότι, παρόλο που έχουν ήδη θεσπιστεί κριτήρια για τον προσδιορισμό των ενδοκρινικών διαταρακτών στο πλαίσιο της νομοθεσίας για τα ΦΠΠ και τα βιοκτόνα, είναι αναγκαίο να δοθεί προσοχή στην ανάπτυξη και εφαρμογή εναρμονισμένων κριτηρίων σε άλλους τομείς, δεδομένου ότι πρέπει να ληφθεί υπόψη νομοθεσία για την απαγόρευση της χρήσης ενδοκρινικών διαταρακτών, νομοθεσία που επιτρέπει τη χορήγηση έγκρισης υπό αυστηρές απαιτήσεις και νομοθεσία που δεν αναφέρεται ρητά στους ενδοκρινικούς διαταράκτες, αλλά τους ρυθμίζει μέσω γενικών διατάξεων·
58. υπογραμμίζει ότι η μετάβαση σε μια κυκλική οικονομία θα απαιτήσει, στο μέτρο του δυνατού, τη σταδιακή εξάλειψη των ουσιών που προκαλούν ανησυχία, ώστε να εξασφαλιστεί η ανάπτυξη μη τοξικών κύκλων υλικών, γεγονός που θα διευκολύνει την ανακύκλωση και θα είναι ουσιαστικής σημασίας για τη δημιουργία μιας λειτουργικής αγοράς δευτερογενών πρώτων υλών·
59. προτρέπει την Επιτροπή να αξιοποιήσει τη στρατηγική προσέγγιση σχετικά με τους κινδύνους που ενέχουν τα φαρμακευτικά προϊόντα, στην οποία βασίζεται η οδηγία-πλαίσιο για τα ύδατα, και να εκπονήσει νομοθετική πρόταση για την αντιμετώπιση της διαρροής φαρμακευτικών προϊόντων στο περιβάλλον, η οποία οφείλεται τόσο στη διαδικασία παραγωγής όσο και στη χρήση και διάθεση φαρμάκων·

Χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας και διασφάλιση δίκαιης μετάβασης

60. αναμένει ότι τα δημοσιονομικά μέσα για την επόμενη περίοδο δημοσιονομικού προγραμματισμού θα είναι ανάλογα με τα σχέδια που περιλαμβάνονται στην

Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία· επαναβεβαιώνει την ανάγκη να δοθεί ιδιαίτερη έμφαση στην ευρωπαϊκή προστιθέμενη αξία ως κατευθυντήρια αρχή· απορρίπτει τις περικοπές στην πολιτική συνοχής, οι οποίες θα υπονομεύσουν το βασικό επενδυτικό μέσο της ΕΕ για τη χρηματοδότηση της απασχόλησης και της μεγέθυνσης, τη διασφάλιση εδαφικής σύγκλισης και την προώθηση της ανάπτυξης σε περιφερειακό επίπεδο·

61. επιμένει ότι πρέπει να καθοριστούν σαφέστεροι στόχοι και να δοθεί έμφαση σε μικρότερο αριθμό δεικτών επιδόσεων υψηλότερης ποιότητας που καθορίζουν και παρακολουθούν τις δαπάνες σχετικά με τη δράση για το κλίμα και την αντιμετώπιση της απώλειας βιοποικιλότητας·
62. εκφράζει τον προβληματισμό ότι οι προτεινόμενες ροές εσόδων για τον οικολογικό προσανατολισμό του προϋπολογισμού της ΕΕ θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε ανισορροπίες· υποστηρίζει το τρέχον σύστημα εθνικών συνεισφορών και τονίζει ότι η συνεισφορά βάσει του ακαθάριστου εθνικού εισοδήματος (ΑΕΕ) είναι ο δικαιότερος ίδιος πόρος, δεδομένου ότι βασίζεται στην οικονομική ικανότητα κάθε κράτους μέλους· επαναλαμβάνει ότι η φορολογία εμπίπτει στην κυρίαρχη αρμοδιότητα των κρατών μελών·
63. αναγνωρίζει τον καίριο ρόλο που διαδραματίζουν τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα της ΕΕ στην επίτευξη της πράσινης μετάβασης· σημειώνει, εν προκειμένω, ότι η ΕΤΕπ διπλασίασε τον στόχο της ΕΤΕπ για το κλίμα έως το 2025 από 25 % σε 50 %· εκφράζει, ωστόσο, τη δυσαρέσκειά του για το γεγονός ότι η νέα επενδυτική πολιτική της ΕΤΕπ περιορίζει τη στήριξη για το φυσικό αέριο, που εξακολουθεί να αποτελεί βασική πηγή ενέργειας για τα κράτη μέλη που εξαρτώνται από ορυκτά καύσιμα·
64. παροτρύνει την Επιτροπή να αξιολογήσει προσεκτικά τα δυνητικά μειονεκτήματα που απορρέουν από τη διευκόλυνση επιλεκτικών επενδύσεων, συμπεριλαμβανομένων των διατάξεων που μετριάζουν τις κεφαλαιακές απαιτήσεις με στόχο τη διοχέτευση περισσότερων πόρων προς τα πράσινα στοιχεία ενεργητικού· καλεί την Επιτροπή να υιοθετήσει μια πιο δομημένη και συνεκτική προσέγγιση, ώστε να περιοριστεί ο κίνδυνος μη αξιοποιήσιμων στοιχείων ενεργητικού·
65. επαναλαμβάνει ότι πρέπει να παρασχεθεί επαρκής χρηματοδοτική στήριξη στις περιφέρειες έντασης άνθρακα και διοξειδίου του άνθρακα που πλήττονται περισσότερο κατά τη διάρκεια της ενεργειακής μετάβασης· τονίζει το γεγονός ότι δεν ξεκινούν όλες οι περιφέρειες από την ίδια βάση όσον αφορά τη μετάβαση σε μια κλιματικά ουδέτερη οικονομία, ούτε έχουν όλες τα ίδια εργαλεία, και αντίστοιχα διαφέρουν και οι συνέπειες· υπογραμμίζει, ως εκ τούτου, ότι απαιτείται μια μετάβαση που θα λαμβάνει υπόψη τις ιδιαιτερότητες των πλέον ευάλωτων περιφερειών, πληθυσμών και τομέων· εκφράζει την ικανοποίησή του για την απόφαση της ΕΤΕπ να δανείσει στα φτωχότερα κράτη μέλη έως το 75 % της αξίας των έργων που αφορούν τη δίκαιη μετάβαση·
66. καλεί την Επιτροπή να διασφαλίσει ότι το νέο Ταμείο Δίκαιης Μετάβασης θα αποτελείται από πρόσθετους πόρους επιπλέον εκείνων που διατίθενται στην πολιτική συνοχής· επισημαίνει ότι οι επενδύσεις για δίκαιη μετάβαση θα πρέπει να εξαιρούνται όταν αξιολογούνται τα εθνικά ελλείμματα στο πλαίσιο του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης, γεγονός που επιτρέπει στις δημόσιες αρχές να επενδύουν σε υπηρεσίες

και υποδομές·

67. καλεί την Επιτροπή να διασφαλίσει την οικονομική, κοινωνική και εδαφική συνοχή των μεταβάσεων, δίνοντας ιδιαίτερη προσοχή στις πιο μειονεκτούσες περιφέρειες, τις περιοχές που πλήττονται από τη βιομηχανική μετάβαση (κυρίως τις περιοχές εξόρυξης άνθρακα και τις περιοχές που εξαρτώνται από εντατικές στην κατανάλωση άνθρακα βιομηχανίες, όπως η χαλυβουργία), τις αραιοκατοικημένες περιοχές και τις περιβαλλοντικά ευάλωτες περιοχές·

Κινητοποίηση της έρευνας και προώθηση της καινοτομίας

68. τονίζει τον ρόλο που πρέπει να διαδραματίσουν η έρευνα και η καινοτομία στην επίτευξη της μετάβασης στην οικονομία χαμηλών εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα· υπογραμμίζει ότι η έρευνα και η καινοτομία, συμπεριλαμβανομένης της έρευνας αιχμής, μπορούν να στηρίζουν όλους τους τομείς της οικονομίας, και ότι η ανάπτυξη νέων τεχνολογιών, ακόμη και αν δεν έχουν άμεσο περιβαλλοντικό αντίκτυπο, μπορεί να έχει θετικές δευτερογενείς επιπτώσεις που συμβάλλουν στην επίτευξη της μετάβασης·
69. τονίζει την ανάγκη οι πολιτικές έρευνας και καινοτομίας να διευρύνουν την πρόσβαση σε κλιματικά ουδέτερες πηγές ενεργειακού εφοδιασμού και να προωθήσουν τη διαθεσιμότητά τους σε παγκοσμίως ανταγωνιστικές τιμές· υπογραμμίζει, στο πλαίσιο αυτό, πόσο σημαντικές είναι οι επιδείξεις σε βιομηχανική κλίμακα των πρωτοποριακών τεχνολογιών, συμπεριλαμβανομένου του «καθαρού άνθρακα», επισημαίνει δε την ανάγκη να ενισχυθεί η ανάπτυξη και να απορροφηθούν από την αγορά έργα για τη δέσμευση και την αποθήκευση διοξειδίου του άνθρακα· παροτρύνει την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να στηρίζουν πιλοτικά έργα μεγάλης κλίμακας που αποσκοπούν να αποδείξουν τη βιωσιμότητα μιας καθαρής τεχνολογίας εντός χρονικού διαστήματος πέντε έως δέκα ετών, και να προωθήσουν εν συνεχεία την ανάπτυξή τους σε ευρεία κλίμακα·
70. υπογραμμίζει τον ζωτικό ρόλο που διαδραματίζει το πρόγραμμα «Ορίζων Ευρώπη» ως καταλύτης για την καινοτομία και την έρευνα στην ΕΕ, και τη δυνατότητα του προγράμματος να συμβάλει στην εισαγωγή νέων τεχνολογιών στην αγορά· θεωρεί ότι είναι σημαντικό το δυναμικό αυτό να εμβαθυνθεί και να αξιοποιηθεί περαιτέρω, ώστε να υποστηριχθεί η μετάβαση σε μια οικονομία χαμηλών εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα· καλεί την Επιτροπή να ενισχύσει περαιτέρω τη συνεργασία μεταξύ των φορέων της δημόσιας έρευνας και των παραγόντων της βιομηχανικής αγοράς, προκειμένου να συνεχίσει να ενθαρρύνει την πρακτική εφαρμογή καινοτόμων τεχνικών και να προωθεί την ταχεία ανάπτυξη νέων τεχνολογιών·
71. υπογραμμίζει την ανάγκη συντονισμού μεταξύ του προγράμματος «Ορίζων Ευρώπη» και άλλων προγραμμάτων της ΕΕ, ώστε να αποφεύγονται οι επικαλύψεις· θεωρεί επίσης σημαντικό, στο πλαίσιο του στρατηγικού σχεδίου του προγράμματος «Ορίζων Ευρώπη», να υπάρχουν ισχυρός εσωτερικός συντονισμός και συμπληρωματικές δράσεις, όπως εταιρικές σχέσεις, αποστολές και κοινότητες γνώσης και καινοτομίας, ώστε να αξιοποιηθούν τα οφέλη και η αποτελεσματικότητα της συνεργασίας·
72. επαναλαμβάνει την ανάγκη εστίασης στο στρατηγικό σχέδιο του προγράμματος «Ορίζων Ευρώπη» σχετικά με τις στρατηγικές και τεχνολογίες χαμηλών εκπομπών, που αποσκοπεί στην αναζωογόνηση των υπό μετάβαση περιοχών έντασης άνθρακα και

διοξειδίου του άνθρακα·

73. επισημαίνει τον καίριο ρόλο του Ταμείου Καινοτομίας και του Ταμείου Εκσυγχρονισμού στο πλαίσιο του συστήματος εμπορίας εκπομπών της ΕΕ και ζητεί να αυξηθεί ο αριθμός των κατανεμηθέντων σε αυτά δικαιωμάτων εκπομπής, εφόσον είναι διαθέσιμα·

Η αρχή του «Μη βλάπτειν» - Ενσωμάτωση της διάστασης της αειφορίας σε όλες τις πολιτικές της ΕΕ

74. θεωρεί ότι οι δημόσιες συμβάσεις μπορούν να αποτελέσουν σημαντική κινητήρια δύναμη, και σημειώνει ότι η Επιτροπή θα εξετάσει τρόπους ώστε να διευκολυνθεί η σύναψη «πράσινων» δημόσιων συμβάσεων· πιστεύει ότι τα βιώσιμα κριτήρια πρέπει να διαδραματίζουν κάποιο ρόλο στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων για τις δημόσιες συμβάσεις, ιδίως όταν υποστηρίζουν την αποδοτική χρήση των χρημάτων των φορολογουμένων σε μακροπρόθεσμη βάση·
75. σημειώνει ότι η εκκρεμούσα πρόταση της Επιτροπής για ένα 8ο Πρόγραμμα Δράσης για το Περιβάλλον θα πρέπει να ευθυγραμμιστεί με την Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία και να διευκολύνει την επίτευξη των Στόχων Βιώσιμης Ανάπτυξης (ΣΒΑ) των Ηνωμένων Εθνών, προκειμένου να παραχθούν αποτελέσματα και να εξασφαλιστεί προβλέψιμη και συντονισμένη δράση όσον αφορά τις πολιτικές της ΕΕ για το περιβάλλον και την κλιματική αλλαγή·
76. υπενθυμίζει τον σημαντικό ρόλο που διαδραματίζει η αρχή της προφύλαξης στην ανάπτυξη των πολιτικών της ΕΕ· σημειώνει ότι η προσέγγιση της Επιτροπής όσον αφορά την εφαρμογή της έχει αποδειχθεί επαρκής, πιστεύει δε, ως εκ τούτου, ότι δεν απαιτείται αναθεώρηση προκειμένου να διασφαλιστεί η συμμόρφωση των μέτρων στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής πράσινης συμφωνίας με την εν λόγω αρχή·

Η ΕΕ ως παγκόσμιος ηγέτης

77. σημειώνει ότι, προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι της Συμφωνίας του Παρισιού, η ΕΕ πρέπει να συνεργαστεί με τα άλλα συμβαλλόμενα μέρη, καθώς δεν θα μπορέσει από μόνη της να αντιμετωπίσει αποτελεσματικά τις προκλήσεις που θέτουν η υποβάθμιση του περιβάλλοντος και η κλιματική αλλαγή· υπογραμμίζει ότι η ΕΕ, σε στενή συνεργασία με τα κράτη μέλη, πρέπει να συνεργαστεί με τρίτες χώρες, ιδίως τις οικονομίες της G20, που αντιπροσωπεύουν περίπου το 80 % των παγκόσμιων εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου·
78. υποστηρίζει τις προτάσεις για μια πράσινη ατζέντα για τα Δυτικά Βαλκάνια· πιστεύει ότι, στο πλαίσιο της ευρύτερης διαδικασίας διεύρυνσης, αυτό θα συμβάλει στην ικανότητα των χωρών που βρίσκονται σε προενταξιακό στάδιο να εφαρμόσουν το κεκτημένο στους τομείς της ενέργειας, του κλίματος, της γεωργίας, των μεταφορών και του περιβάλλοντος·
79. τονίζει τη σημασία της κοινής στρατηγικής Αφρικής-ΕΕ, ιδίως υπό το φως των τεράστιων δυνατοτήτων της εν λόγω ηπείρου να διασφαλίσει τη βιοποικιλότητα και να περιορίσει τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου· φρονεί ότι όλες οι στρατηγικές πρέπει να βελτιώνουν την υγεία και την ευημερία των τοπικών κοινωνιών·

80. εμμένει στη διατήρηση ενός στρατηγικού διαλόγου με την Κίνα, ιδίως στο πλαίσιο των προετοιμασιών για τη φετινή σύνοδο κορυφής ΕΕ-Κίνας στη Λειψία και τη 15η Διάσκεψη των μερών της σύμβασης για τη βιολογική ποικιλότητα (CBD COP15). τονίζει, ωστόσο, τον αρνητικό ρόλο που διαδραμάτισε η Κίνα κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων στην COP25 στη Μαδρίτη, ιδίως όσον αφορά τη διαφάνεια των δεσμεύσεων για μείωση των εκπομπών στο πλαίσιο της Συμφωνίας του Παρισιού.
81. αναγνωρίζει ότι οι παγκόσμιες κλιματικές και περιβαλλοντικές προκλήσεις μπορεί να αποτελέσουν πηγή συγκρούσεων, οδηγώντας σε επισιτιστική ανασφάλεια και μεταναστευτικές ροές που μπορούν επίσης να επηρεάσουν την ΕΕ και τα κράτη μέλη της· φρονεί, επομένως, ότι η Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία θα πρέπει επίσης να περιλαμβάνει την κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας της ΕΕ.
-
- ◦
82. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή, καθώς και στις κυβερνήσεις και στα κοινοβούλια των κρατών μελών.